

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 29. júna 2010 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti **P. P. G.** v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti P. P. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. júna 2010, sp. zn. Ntc 9/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadaného P. P. G. sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na osobu P. P. G. – štátneho občana P. v predmetnej trestnej veci Krajský súd v Bielsku – Bialej, Poľská republika vydal 17. januára 2008, sp. zn. III KOP 50/07, európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho zadržania a vydania na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Cieszyne Poľská republika 24. mája 2001, sp. zn. II K 83/01, pre pokus trestného činu krádeže vlámaním podľa čl. 13 ods. 1, čl. 271 ods. 1 Trestného zákona Poľskej republiky.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline na podklade tohto európskeho zatýkacieho rozkazu 18. júna 2010, pod sp. zn. 2 Kpt 33/10, podľa § 15 ods. 3 zák. č 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o EZR) podal návrh na vzatie občana P. P. P. G. do väzby.

Uvedenému návrhu prokurátora predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline vyhovel a vyžiadajú osobu citovaným uznesením podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR vzala do väzby s tým, že táto začala plynúť od 17. júna 2010 od 21.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Proti tomuto uzneseniu do zápisnice o výsluchu zahlásil P. P. G. sťažnosť, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Namietal, že síce si je vedomý toho, že bol v Poľskej republike odsúdený pre uvedený trestný čin ako aj toho, že trest nevykonal, ale podľa jeho názoru tento trest je na území Slovenskej republiky už premlčaný.

Okrem toho namietal, že v jeho prípade nie sú dané ani žiadne dôvody útekovej väzby. Na území Slovenskej republiky žije deväť rokov, brigádnicky tu pracuje resp. v Českej republike a vždy sa vracia k svojej priateľke K. K., s ktorou žije v Č..

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne, v súlade so zákonom.

Predsedníčka senátu krajského súdu totiž zistila, že u vyžiadanej osoby sú v zmysle § 17 ods. 1 zák. o EZR dané dôvody väzby t.j. také konkrétne skutočnosti, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol výkonu trestu.

Z uvedeným záverom krajského súdu v plnom rozsahu sa stotožňuje aj najvyšší súd. Zodpovedá skutočnosti, že P. P. G. je v Poľskej republike dlhšiu dobu hľadaný, pričom k jeho zadržaniu na území Slovenskej republiky na podklade vydaného EZR došlo len náhodne pri inej policajnej akcii.

P. P. G. pritom si je vedomý, že v Poľskej republike bol odsúdený a mal tam vykonať trest.

Okrem toho zo spisového materiálu je zrejmé, že na území Slovenskej republiky žije bez prihlásenia, nemá stálu prácu a ani iný kontakt (napr. telefonický) na neho nie je k dispozícii.

Uvedené skutočnosti preto odôvodňujú vzatie vyžiadanej osoby do väzby v zmysle § 17 ods. 1 tretia veta zák. o EZR.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky okrem toho bola 29. júna 2010 prostredníctvom krajského súdu doručená kópia EZR na P. P. G. vydaného Krajským súdom v Bialskom – Bialej, Poľská republika kde v jeho časti E 1 je vyznačený trestný čin, ktorého sa mal v Poľskej republike P. P. G. dopustiť, ako trestný čin uvedený v kategóri trestných činov podľa § 4 ods. 8 zákona o EZR.

Toto potom znamená, že ak skutok pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz zodpovedá tejto kategórii trestných činov, väzba zadržanej osoby je obligatórna tzn. v takomto prípade ani nemusia byť splnené podmienky väzby podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR tretia veta, ako tomu bolo v predmetnom prípade.

Pokiaľ sa týka námietky vyžiadanej osoby, že výkon trestu, ktorý mu bol uložený v Poľskej republike je na území Slovenskej republiky už premlčaný táto námietka nie je rovnako na mieste. Až po skončení predbežného vyšetovania, ktoré vykonáva krajský prokurátor v spolupráci s justičnými orgánmi dožadujúceho štátu bude možné ustáliť, či aké úkony a kedy boli vykonané a či smerovali k výkonu uloženého trestu. Len na základe zákonom stanovenej premlčacej doby nie je možné uvažovať a tvrdiť, ako to tvrdí P. P. G. vo svojich sťažnostných námietkach, že jemu uložený trest je na území Slovenskej republiky už premlčaný.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková